

som allerede bliver gaaet, den nemlig, at Lærlingen betale for sig ombord i Skibet. Dertil udfordres imidlertid for det Første, at han har Maad til at betale, og det vil altsaa ikke være nogen Vei for Almuesbørn; men dernæst skabes der en mislig Stilling for Lærlinge, naar der betales for dem, idet de da betragtes som Clever og ikke komme til at gjøre den Tjeneste mellem Folkene, som de burde, saaledes at denne Vei altsaa ogsaa af denne Grund ikke passer for Almuesbørn. Endelig er der den Vei, der er antydet i Lovforslaget og som har det Gode ved sig, at den koster ingen Penge, og at der ikke er nogen Fare ved at gaa den, medens det dog altid er muligt, at den kunde stifte nogen Nytte. — Seg har ikke villet tilbageholde disse Bemærkninger, for at man ikke skulde tro, at man ved at vedtage det foreliggende Lovforslag havde klaret det hele Spørgsmaal; tværtimod mener jeg, at det vilde være gavnligt, om Spørgsmaalet ogsaa fremdeles blev taget under meget nøie Overveielse, da det har stor Betydning. Det vilde dog nemlig være sørgeligt for Sømandsstanden, om man ikke kunde erstatte den Afgang, den lider. Det Væsentlige er, at man faar dygtige Søfolk, og man bør ikke sty noget Middel, der ikke gaar Vedkommende for nær, for at finde Maader, hvorpaa denne Erstatning kan tilveiebringes. Seg skal endnu bemærke med Hensyn til Lovforslaget, at det, naar det opphies til Lov, ikke bør staa ganske alene. Man maa haabe, at private Mænd ville tage sig af Loven og søge at gjøre den virksom navnlig derved, at de give vedkommende unge Menneſker en Understøttelse, saaledes at de kunne komme ombord med en Skibskiste, fyldt med Klæder, og dermed begynde deres Virksomhed. Seg skal hermed anbefale det høie Thing at lade Lovforslaget gaa videre.

Berg: En Del af de Bemærkninger, som det meget ærede Medlem, der nu talte, fremsatte, kan jeg ganske tiltræde, men hans Interesse for Lovforslaget deler jeg ikke i dens fulde Omfang. Det er et nyt Punkt, man her vil lovgive om, og jeg for mit Vedkommende vil i alt Fald kun med megen Varsomhed være med til at betrede den Vei, her er foreslaaet, ligesom jeg ikke uden Væbninger i Lovforslaget vil kunne tiltræde dets Vedtagelse. Det er sagt af det ærede Medlem, der nu satte sig, at det koster ingen Penge at faae Sømænd uddannede paa den Maade, her er tilfjaget. Dette er efter min Opfattelse dog ikke Tilfældet, idet jeg antager, at det endog vil blive meget dyrt for den vedkommende unge Mand at blive Sømænd paa den Maade, som her foreslaas, og jeg vilde ønske for de Fleste, der skulle gaa til Søs, at de adbragte faae Leilighed til at benytte denne Lov. Den vedkommende unge Mand skal, skjøndt her er Tale om „frivillige“ Kontrakter, bindes for et Antal Aar usfrivilligt, idet Kontrakten ndgaa paa en Tid, hvor han ikke selv har nogen

Billie men kun har en barnlig eller barnagtig Lyft til Spen uden at kjende Sølivets Besværligheder. Paa denne Maade kan den Unge af sine Forældre blive bortafforderet for Exempel fra det 14de til det 20de Aar, i alt Fald naar Skibet beholder den samme Fører, og selv om Skibet skifter Fører, kan den Unge bindes for en ikke ringe Tid, i hvilken Henseende jeg forøvrigt skal bemærke, at der, affet fra Bestemmelsen i § 1 om et Tidsrum af „mindst to Aar“ ikke er sat nogen bestemt Tidsgrense for Kontraktens Varighed. Saaledes kan altsaa den Unge uden sin Billie og maaste imod sin Lyft og uden at have mindste Begreb om de Forhold, han gaar ind i, undtagen gennem Romaner og Fortællinger, bindes for et længere Tidsrum, og han kan bindes til en Mand, som vedkommende Børge eller Fader kun har hørt omtale eller ikke kjender videre og i alt Fald kun kjender paa Landjorden uden at kjende ham paa Spen og uden at vide, hvorledes han vil behandle det Barn, som bindes til denne bestemte Fører, til dette bestemte Skib og til disse bestemte Reiser. Paa denne Maade kan den Unge blive udsat for en meget slet og daarlig Behandling uden at have Gvne til — hans Forældre kunne være døde eller være borte fra den Havn, han kommer til — og uden at turde risikere at søge sin Ret. Under saadanne Forhold kan han blive nødsaget til at finde sig i en meget slet Behandling, indtil han ved uvillige Mænd frigjøres for sin Forpligtelse efter Kontrakten imod en Erstatning, som han i de allerfleste Tilfælde ikke kan bringe tilveie. At han ogsaa kan faae en Husbond, der tager særligt Hensyn til ham, tvivler jeg ikke om. Fremdeles kan det jo i mange Tilfælde ske, at det gaar op for den Unge, at han ikke er skiltet til at være Sømænd, men Kontrakten er nu engang affluttet, og han kan saaledes blive nødsaget til at finde sig i et sult Liv igjennem lang Tid. Saaledes stiller Sagen sig for mig, set fra det personlige Standpunkt. Med Hensyn til Vedkommendes Uddannelse som Lærling har jeg den Indvending at gjøre, at den her anviste Vei ikke vil give os saa dygtige Søfolk som den nu brugelige. Naar den her foreslaaede Vei følges — jeg indrømmer, at Meningen jo ikke er, at den skal træde i Stedet for den nuværende, men blot er den, at den skal supplere dette — bindes den Unge til en bestemt Fører, til et bestemt Skib paa bestemte Reiser, og han faar derved ikke en saa fylbdig Uddannelse, som naar han frit kan uddanne sig, til en Tid under een Fører og i en vis Seilads med visse Skibe, til andre Tider under andre Føvere, som have andre Kundskaber og en anden Maade at tage Sagen paa, og som føre andre Skibe i andre Farvande. Derved erhverves der større Sømandsdygtighed, end naar den Vedkommende bortkontraheres til en bestemt Fører paa et bestemt Skib, bortkontraheres til en Mand, som maaste i andre